

for at henlægge domstolsprøvelsen af børneværnsudvalgenes afgørelser om børns anbringelse uden for hjemmet m. v. til en specialdomstol for børne- og ungdomsforsorgen at henlægge domstolsprøvelsen til landsretterne, således at vedkommende landsret i hver enkelt sag skal tiltrædes af en børneforsorgskyndig dommer og en dommer, kyndig i børnepsykiatri.

Udvalget kan tiltræde dette forslag.

Ad ændringsforslag nr. 33 (til lovens § 154).

Udvalget anser det for rigtigst, at landsnævnet begrænses til at være ankeinstans over for børneværnsudvalgenes beslutninger om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet og i dermed beslægtede sager. Det foreslås derfor, at vejledningen af børneværnsudvalgene henlægges til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen.

Ad ændringsforslag nr. 41 (til lovens § 172 A).

Forslaget svarer — bortset fra, at adgangen til at foretage de i bestemmelsen omhandlede opsigelser udvides til tilfælde af fremleje — til § 20 i lov nr. 212 af 31. maj 1939 om boligtilsyn og sanering af usunde bydele, der samtidig foreslås ophævet. Bestemmelsens overflytning til forsorgsloven er i overensstemmelse med et af saneringskommissionen i dennes betænkning af oktober 1957 fremsat forslag.

Udvalget ønsker sluttelig at anføre, at det har haft en forhandling med socialministeren om spørgsmålet om administrationen af den bevilling, der er stillet til rådighed for børneforsorgens institutioner til bygningsvedligeholdelse, og som for tiden andrager 1½ pct. af brandforsikringssummen, idet det har været udvalgets opfattelse, at det bør kunne tillades institutionerne at anvende beløb, der spares af den årlige bevilling, til vedligeholdelse i senere år.

Socialministeren har herefter på grundlag af en forhandling med finansministeren udtalt, at socialministeriet forsøgsvis vil søge en sådan ordning gennemført. Ordningen vil kunne gennemføres på grundlag af den gældende lov, således at et beløb, der overføres fra et finansår til et andet, dog skal være anvendt i løbet af 3 år, og således at der gives meddelelse til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen om forbrug af

overførte beløb. Forbruget må antages at ville blive ret jævnt over de enkelte år, men det må dog forudses, at der kan komme visse udsving, der må reguleres på tillægsbevillingsloven.

Udvalget har taget denne erklæring til efterretning.

Da de i lovforslaget fremsat den 10. december 1957 indeholdte ændringsforslag til forsorgsloven alle er indarbejdet i det den 19. marts 1958 fremsatte lovforslag, agter socialministeren ved de to lovforslags 2. behandling at tage det førstnævnte lovforslag tilbage.

Udvalget indstiller herefter enstemmigt det den 19. marts 1958 fremsatte lovforslag til *vedtagelse* med de af socialministeren foreslåede og af udvalget tiltrådte ændringer.

Ændringsforslag

til

II. forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende børneforsorgens administration m. v.).

(Lovforslaget fremsat 19. marts 1958).

Af *socialministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) I den foreslåede affattelse af lovens § 52, stk. 5, ændres i sidste linje „§ 152 B“ til: „§ 152 A“.

2) Den foreslåede affattelse af lovens § 64, stk. 1, nr. 4 d, ændres til:

„Udgifter vedrørende elever over 15 år, der i henhold til kapitel IX er endeligt anbragt i de i §§ 136, stk. 2 d og e, og 137, stk. 2 a, b og d, nævnte anerkendte opdragelseshjem, samt ved anden anbringelse uden for hjemmet af elever over 15 år, der har været endeligt anbragt i sådanne hjem, samt“.

3) Den foreslåede ændring af lovens § 65, stk. 3, ændres til:

„Stk. 3, 1. punktum, affattes således: